

професійної підготовленості, наявності професійного досвіду, морально-психологічної, вогневої і фізичної підготовки, від власної безпеки, при якій офіцер повністю залежний від зовнішніх обставин. У відповідності щодо вимог до освітньої програми вищої освіти, метою підготовки майбутніх офіцерів в НГУ є – розвиток у майбутніх офіцерів соціально-особових якостей, а також формування загальнокультурних універсальних і професійних компетенцій відповідно до вимог державних освітніх стандартів. Основні вимоги, на основі яких повинні формуватися і удосконалюватися здібності і якості майбутніх офіцерів НГУ: фундаментальні знання базових дисциплін; уміння застосовувати наявні знання і навички в службовій діяльності; володіти здатністю визначати труднощі і будувати алгоритми їх рішення. Формування таких здібностей в освітньому процесі НАНГУ дозволить формувати у майбутніх офіцерів навички глибокого і системного аналізу діяльності, прогнозування її результатів і створення власних способів аналізу складних проблемних ситуацій, вироблення алгоритмів їх рішення, сприятиме здобуттю і усвідомленню курсантами знань відносно порядку детального вивчення будь-якої ситуації, будь-якого рівня складності.

Наприкінці доповіді автори навели приклади існуючого формування професійного виховання майбутніх офіцерів в НАНГУ та перспективні шляхи їх покращення.

Євграфов В. С.

Студент каф. Метрології та БЖД ХНАДУ

ОЦІНКА МЕДИЧНОЇ ОБСТАНОВКИ НА ОБ'ЄКТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Під оцінкою медичної обстановки розуміється визначення втрат робітників, службовців і населення у вогнищах поразки з урахуванням

ступеня їхньої захищеності, шляхів евакуації уражених, місць розгортання пунктів збору уражених, а також розрахунку медичних сил і засобів.

Порядок оцінки (визначення санітарних і безповоротних утрат при стихійних лихах і катастрофах (на відкритій місцевості, у будинках і при виконанні аварійних робіт):

- 1) розрахунок необхідних сил і засобів медичної служби й формувань ЦЗ для надання допомоги потерпілим;
- 2) визначення місць розгортання пунктів збору й надання першої медичної допомоги потерпілим;
- 3) визначення шляхів евакуації потерпілих;
- 4) визначення часу, необхідного для надання допомоги потерпілим.

За результатами завчасної оцінки радіаційної, хімічної, інженерної, пожежної й медичної обстановки розробляються документи спрямовані на попередження надзвичайних ситуацій, зниження можливих утрат і матеріального збитку.

Заходи запобігання або зменшення ступеня ураження людей, своєчасного надання медичної допомоги постраждалим та їх лікування, забезпечення епідемічного благополуччя в зонах надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру повинні передбачати:

- 1) планування й використання існуючих сил та засобів закладів охорони здоров'я незалежно від форм власності й господарювання;
- 2) уведення в дію Національного плану соціально-психологічних заходів при виникненні та ліквідації надзвичайних ситуацій техногенного та природного, а в даний час військового характеру;
- 3) розгортання в умовах надзвичайної ситуації характеру необхідної кількості лікувальних закладів;
- 4) завчасне створення й підготовку спеціальних медичних формувань;
- 5) накопичення медичних засобів захисту, медичного та спеціального майна й техніки;

б) підготовку медичного персоналу та загальне медико-санітарне навчання населення та ін.

Для надання безоплатної медичної допомоги постраждалим від надзвичайних ситуацій громадянам, рятувальникам та особам, які беруть участь у ліквідації надзвичайних ситуацій, діє Державна служба медицини катастроф, як особливий вид державних аварійно-рятувальних служб. Вона складається з медичних сил і засобів та лікувальних закладів органів із питань оборони, із питань внутрішніх справ, із питань транспорту, обласними державними адміністраціями та органами місцевого самокерування. Постраждалому населенню, особливо дітям, а також залученим до виконання аварійно-рятувальних робіт у разі виникнення надзвичайної ситуації надається гарантоване забезпечення відповідним лікуванням та психологічним відновленням.

Захист від біологічних засобів ураження включає своєчасне виявлення чинників біологічного зараження, залежно від їх виду й ступеня ураження, проведення комплексу адміністративно-господарських, режимно-обмежувальних і спеціальних протиепідемічних та медичних заходів, якій передбачає:

- 1) своєчасне використання колективних та індивідуальних засобів захисту;
- 2) запровадження режимів карантину та обсервації;
- 3) необхідне знезаражування людей, тварин тощо;
- 4) знезаражування осередку ураження та ін.

Література:

1. Цивільний захист області том 4, частина 1-2 (підручник з грифом МОН України) - Харків, Видавництво КП „Міська друкарня”, 2010.